

การศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่ม
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์

A Study of Factors Affecting Economic Growth of countries in ASEAN
Economic Community Using Panel Quantile Regression

ปริยาภา มุลดี¹ และ กัญญ์สุดา นิมอนุสรณ์กุล²
Preyapa Moondee¹ and Kunsuda Nimanussornkul²

บทคัดย่อ

ในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์ ซึ่งใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิมาปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ถึงปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งสิ้น 16 ปี ได้แก่ กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม จากผลการศึกษาภาพรวมแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ทุกประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนที่ศึกษามีเป้าหมายในการ เน้นพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มั่นคง และยั่งยืนในระยะยาว และพบว่าบางประเทศมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศความคล้ายคลึงกัน โดยส่วนใหญ่จำนวน 5 ประเทศ มีเป้าหมายในการยกระดับประเทศ อาทิเช่น กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม แต่บางประเทศก็มีจุดเด่นในการพัฒนาที่ไม่เหมือนประเทศอื่น เช่น ฟิลิปปินส์เน้นเสริมสร้างธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริต ไทยเน้นการพัฒนาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน เป็นต้น

ส่วนผลการศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDIG) ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ในทิศทางเดียวกัน เฉพาะที่ระดับควอนไทล์ 0.5 และ ที่ระดับควอนไทล์ 0.75 คือช่วงที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับกลาง และระดับสูง ตามลำดับ และอัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (POPG) ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ในทิศทางเดียวกัน เฉพาะที่ระดับควอนไทล์ที่ 0.75 ซึ่งเป็นช่วงที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ การศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่า ในทุกระดับควอนไทล์ อัตราเงินเฟ้อ (INFR) และอัตราการเจริญเติบโตของอัตราส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDSG) ไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ, การถดถอยแบบพานาลควอนไทล์, แผนพัฒนาเศรษฐกิจ, อาเซียน

ABSTRACT

This research has objective to study the overview of National Economic and Social Development Plan of countries in ASEAN Economic Community and to study of factors effecting economic growth of countries in ASEAN Economic Community using panel quantile regression. The data used in research is annual secondary data covering 2000 to 2015 period, with a total of 16 years. This study has members of ASEAN Economic community countries include Cambodia, Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore, Thailand and Vietnam. The economic growth of the country was represented by the growth rate of gross domestic product (GDPG). According to the research regarding the overall image of National Economic and Social Development Plan of countries in ASEAN Economic Community, it was found that all ASEAN community countries in the study, there were the goals to focus on infrastructure development and human capital development for support the expansion of economic stability and sustainable in the long term. And found that some countries had the same objective in developing economies, five countries had the goal of upgrade country economics to international level such as Cambodia, Indonesia, Malaysia, Singapore and Vietnam, while some countries had different way in the developing such as the Philippines focused on strengthening good governance and anti-corruption and Thailand which focused on developing the philosophy of sufficiency economy for sustainable growth.

The results of this study showed that factors effecting economic growth of countries in ASEAN economic community using panel quantile regression was that the growth rate of foreign direct investment (FDIG) effects the growth rate of gross domestic product in the same way only quantile at 0.5 and quantile at 0.75, when the growth rate of economic growth was in middle and high level. Moreover, the growth rate of the ratio of population growth to gross domestic product (POPG) effects the growth rate of gross domestic product in the same way only quantile at 0.75, when the growth rate of economic growth was in high level. In addition, the study also found Inflation rate (INFR) and the growth rate of the ratio of savings to gross domestic product (GDSG) does not statistically significant effect the growth rate of gross domestic product (GDPG) in all levels of quantile.

Key word : Economic Growth, National Economic and Social Development Plan, ASEAN, Panel Quantile Regression

ที่มาและความสำคัญ

จากการเกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ที่เป็นไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก อันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูงและนับวันยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น จึงทำให้ประเทศต่างๆ ต้องสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจโดยการเข้าร่วมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (Economic Integration) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสความตื่นตัวในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียนที่เห็นเด่นชัดมากขึ้นในปัจจุบัน และจากการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี ทำให้แนวโน้มการลงทุน การค้า และการแข่งขันในเวทีโลกมีความคึกคักมากขึ้น ดังนั้นจะช่วยทำให้เพิ่มบทบาทด้านเศรษฐกิจของอาเซียนในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มอำนาจต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นได้ (กรมอาเซียน กระทรวงต่างประเทศ, 2558) (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2558)

หากกล่าวในระยะยาวแล้วประเทศต่างๆ มุ่งเน้นและคาดหวังให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัว หรือเรียกว่า มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ซึ่งตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตัวหลักและเป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมในการวัดการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ คือ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product, GDP) นอกจากนี้สามารถใช้ในการเปรียบเทียบภาวะเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ และยังเป็นเครื่องชี้วัดที่สำคัญว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงใดของวัฏจักรเศรษฐกิจ (Economic Cycle) ได้ ดังนั้น GDP จึงเป็นตัวชี้วัดที่ทั้งรัฐบาล นักธุรกิจ และกลุ่มการเงินให้ความสนใจ และจับตามองชี้พจรเศรษฐกิจตัวนี้อย่างใกล้ชิด (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548)

อีกทั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและมุ่งเน้นเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเสาหลักโดยมีนโยบายและยุทธศาสตร์ในการเพิ่มศักยภาพด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นปัจจัยหลักเช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์ (Panel Quantile Regression) โดยการศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์นี้ จะสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในช่วงระดับต่างๆ ของการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกันได้ เช่น ที่ระดับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นหรือลดต่ำลง และสามารถแบ่งตามระดับของควอนไทล์ในช่วงระดับต่างๆ โดยอธิบายได้ว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในช่วงระดับสูงหรือ ระดับกลาง หรือ ระดับต่ำ เป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้วิธีการถดถอยแบบควอนไทล์มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพได้ดีกว่าการประมาณค่าแบบธรรมดา

และทั้งนี้ยังมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อศึกษาภาพรวมว่าแต่ละประเทศมีแนวทางหรือเน้นเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ที่มีทิศทางเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันอย่างไรบ้าง และเพื่อเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่จะนำมาสนับสนุนและอธิบายว่าเหตุใดเราถึงศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์ได้ โดยการศึกษานี้มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์และสามารถเป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายต่างๆ และกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพานาลควอนไทล์

วิธีการศึกษา

สำหรับการศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวิธีการศึกษาวิธีวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา ที่สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1

เพื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจะศึกษาเป้าหมายสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยภาพรวม ทั้งนี้จะอาศัยข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิด วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีทางวิชาการ และสารสนเทศออนไลน์ ยกตัวอย่างเช่น ข้อมูลสถิติต่างๆจากธนาคารโลก (World Bank) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) ธนาคารแห่งชาติของแต่ละประเทศ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมอาเซียน กระทรวงต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอาเซียน เพื่อมาทำการวิเคราะห์และสรุปภาพรวมของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วัตถุประสงค์ที่ 2

เพื่อศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยวิธีการถดถอยแบบพหุคูณ โดยอาศัยข้อมูลจาก ธนาคารโลกธนาคารโลก (World Bank) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) และ United Nations Population Division.โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล

โดยต้องทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Panel Unit Root Test) ก่อนที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาการถดถอยที่ไม่แท้จริง ซึ่งจะมีการทดสอบความนิ่งของช่วงยาว 2 รุ่น โดยทั้ง 2 รุ่นจะอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานหลัก คือ ข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง(Nonstationary) และสมมติฐานรองคือ ข้อมูลมีลักษณะนิ่ง(Stationary) ในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 1 (First Generation of Panel Unit Root Test) ด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC) อยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานว่า ข้อมูลภาคตัดขวางอิสระกัน (Cross-sectional independency hypothesis) และในการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 2 (Second Generation of Panel Unit Root Test) ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานว่า ข้อมูลภาคตัดขวางมีความสัมพันธ์กัน (Cross-sectional dependency hypothesis) ด้วยวิธี Pesaran

2.2. การประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้การถดถอยแบบพหุคูณ

การวิเคราะห์ด้วยการประมาณค่าปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการประมาณค่าแบบจำลองใช้วิธีการถดถอยแบบพหุคูณ ซึ่งจะทำให้การประมาณค่า โดยแบ่งตามระดับควอนไทล์ เป็น 3 ระดับ คือที่ระดับควอนไทล์ที่ 0.25 (ช่วงที่ภาวะอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจลดลง), ที่ระดับควอนไทล์ที่ 0.50 (ค่ามัธยฐาน) และที่ระดับควอนไทล์ที่ 0.75 (ช่วงที่ภาวะอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น) ดังสมการต่อไปนี้

$$\min_{(\alpha, \beta)} \sum_{k=1}^q \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^{m_i} w_k \rho_{\tau_k} \left(\begin{array}{l} GDPG - \alpha_i - \beta_1(\tau_k)INFR - \beta_2(\tau_k)GDSG \\ -\beta_3(\tau_k)POPG - \beta_4(\tau_k)FDIG \end{array} \right) + \lambda \sum_{i=1}^n |\alpha_i| \quad (1)$$

โดยที่ $\tau = 0.25, 0.50, 0.75$

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาภาพรวมแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและจุดมุ่งหมายการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของแต่ละประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ลำดับที่	ประเทศ		จุดมุ่งหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่สำคัญ
1	กัมพูชา	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกัมพูชา ระยะกลาง ปีพ.ศ. 2557 – 2561	เพื่อมุ่งขจัดความยากจน ยกกระดับคุณภาพชีวิตและความ เป็นอยู่ที่ดีของประชาชนดีขึ้น มีเป้าหมายในการเพิ่มสัดส่วน ของภาคอุตสาหกรรม เน้นพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริม การลงทุนจากต่างประเทศ และเพื่อเป้าหมายสำคัญที่จะ ยกกระดับจากประเทศที่มีรายได้ต่ำไปสู่ประเทศที่มีรายได้ ปานกลาง
2	อินโดนีเซีย	แผนแม่บทเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจอินโดนีเซีย ปีพ.ศ. 2554 -2568	มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภคภายในประเทศ เพื่อเพิ่ม ความสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมุ่งกระจายตลาดไปยัง ภูมิภาคอื่น ส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติ การท่องเที่ยว และเน้นในโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มั่นคง และยั่งยืนในระยะยาว อีกทั้งมีการตั้งเป้าหมายที่จะก้าวเป็น ผู้นำทางเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นลำดับที่ 1 ใน 10 ของโลก
3	มาเลเซีย	แผนพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศมาเลเซีย 5 ปี ฉบับที่ 11 ปีพ.ศ. 2559 – 2563	เพื่อการสนับสนุนการลงทุนที่มากการค้นคว้าวิจัยและ เทคโนโลยีขั้นสูงควบคู่ไปกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งนี้ ยังเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นความสำคัญกับเพื่อให้คน ได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจควบคุม งบประมาณภาครัฐใช้จ่ายงบประมาณอย่างสมดุล มีแผนการ พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมหลักและเน้น การยกระดับประเทศเพื่อก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High-income economy) และเทียบเท่าประเทศที่พัฒนา แล้ว ภายในปี 2563 (Vision 2020)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเทศ		จุดมุ่งหมายการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญ
4	ฟิลิปปินส์	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของฟิลิปปินส์ ปีพ.ศ. 2554-2559	มีความมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจส่งเสริมบรรยากาศการลงทุนเพิ่มการพัฒนาพื้นที่ห่างไกลเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดความยากจนเน้นพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนพลังงานเน้นเสริมสร้างธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริต เป็นสำคัญ
5	สิงคโปร์	แผนแม่บทการพัฒนาประเทศสิงคโปร์ ปีพ.ศ. 2557-2561	มีนโยบายการเพิ่มจำนวนประชากรและสนับสนุนด้านสวัสดิการทางสังคมภาครัฐส่งเสริมการสร้างโครงสร้างพื้นฐานสร้างบรรยากาศด้านการลงทุนการสร้างความยั่งยืนในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการพัฒนาความเชี่ยวชาญของบุคลากรนวัตกรรม และความมีประสิทธิภาพอันนำไปสู่การยกระดับรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรเพื่อนำไปสู่สังคมที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศผู้นำในเอเชีย
6	ไทย	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทย ฉบับที่ 11 ปีพ.ศ. 2555-2559	เน้นให้คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทยมีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียงยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตยและมีหลักธรรมาภิบาลการบริการโครงสร้างพื้นฐานที่ทั่วถึง และมีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคงอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานอยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลกสามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี
6	ไทย	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทย ฉบับที่ 12 ปีพ.ศ. 2560-2564	ยังคงเน้นมีวัตถุประสงค์หลักสำคัญในการน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอีกทั้งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาพร้อมการสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและมีเป้าหมายการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ พัฒนาคุณภาพชีวิตเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพมีคุณภาพและมีเป้าหมายสำคัญการยกระดับประเทศจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเทศ		จุดมุ่งหมายการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญ
7	เวียดนาม	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี ปีพ.ศ. 2549 - 2553	เน้นการเปิดประเทศและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้นซึ่งเน้นการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังเร่งยกระดับเขตส่งเสริมการลงทุนทั้งนิคมอุตสาหกรรมและเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
		แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมระยะยาว 20 ปี ปีพ.ศ. 2544 - 2563	มีการวางเป้าหมายหลุดพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาและก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมในอนาคต พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น สร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สาธารณูปโภคพื้นฐานระดับโลกอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและโดยจะทยอยลดสัดส่วนของภาคเกษตรกรรมและให้ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมากขึ้น

2. ผลการศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 1 (First Generation Panel Unit Root Tests) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร		intercept	intercept and trend	none
GDPG	statistic	3.63984***	3.04331***	0.3125
	Prob.	0.0001	0.0012	0.3773
INFR	statistic	2.31463**	1.76099**	2.38411***
	Prob.	0.0103	0.0391	0.0086
GDSG	statistic	7.17091***	6.31963***	10.3573***
	Prob.	0.0000	0.0000	0.0000
POPG	statistic	1.53798*	10.5846***	0.9268
	Prob.	0.0620	0.0000	0.1770
FDIG	statistic	7.52595***	6.47952***	10.7631***
	Prob.	0.0000	0.0000	0.0000

หมายเหตุ :***, **, * แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, 0.05, 0.10 ตามลำดับ

จากตาราง 2 พบว่าผลจากการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 1 (First Generation Panel Unit Root Tests) ด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC) ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ยอมรับสมมติฐานรอง คือ ข้อมูลของทุกตัวแปรในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ศึกษามีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ระดับ Level หรือ อันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (order of integration) เท่ากับ ศูนย์ ($I(0)$)

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 2 (Second Generation Panel Unit Root Tests) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร		Without trend	With trend
GDPG	statistic	-2.666***	-2.658***
	Prob.	0.004	0.004
INFR	statistic	-1.393*	-0.441
	Prob.	0.082	0.329
GDSG	statistic	-6.901***	-5.093***
	Prob.	0.000	0.000
POPG	statistic	-2.429***	-0.126
	Prob.	0.0080	0.4500
FDIG	statistic	-8.120***	-7.044***
	Prob.	0.000	0.000

หมายเหตุ :***, **, * แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, 0.05, 0.1 ตามลำดับ

จากตาราง 3 พบว่าผลจากการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 2 (Second Generation Panel Unit Root Tests) ด้วยวิธี Pesaran ปฏิเสธสมมติฐานหลัก ยอมรับสมมติฐานรอง คือ ข้อมูลของทุกตัวแปรในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ศึกษามีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ระดับ Level หรือ อันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (order of integration) เท่ากับ ศูนย์ ($I(0)$)

2.2 ผลการวิเคราะห์การประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้วิธีการถดถอยแบบพหุคูณควอนไทล์ (Panel Quantile Regression)

ตารางที่ 4 ข้อมูลสถิติทั่วไปของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตัวแปร	ระดับควอนไทล์		
	0.25	0.5	0.75
อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG)	4.5318275	5.797115	7.021555

จากตาราง 4 แสดงถึงข้อมูลสถิติทั่วไปของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยการกำหนดให้ข้อมูลของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

(GDPG) แทนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ในการศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยวิธีการถดถอยแบบพหุคูณควอนไทล์ครั้งนี้ และพบว่า ในระดับควอนไทล์ที่ 0.25 ช่วงอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ร้อยละ 4.5318275 คือช่วงที่ภาวะอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ ระดับควอนไทล์ที่ 0.50 ช่วงอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ร้อยละ 5.797115 อยู่ในช่วงที่ภาวะอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจอยู่ในระดับกลาง และระดับควอนไทล์ที่ 0.75 ช่วงอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ร้อยละ 7.021555 เป็นช่วงที่ภาวะอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง ตามลำดับ

การประมาณค่าแบบจำลองใช้วิธีการถดถอยแบบพหุคูณควอนไทล์ จะทำการประมาณค่าโดยแบ่งตามระดับควอนไทล์ เป็น 3 ระดับ คือ ในระดับควอนไทล์ที่ 0.25 ระดับควอนไทล์ที่ 0.50 และระดับควอนไทล์ที่ 0.75

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้วิธีการถดถอยแบบพหุคูณควอนไทล์

ตัวแปร	ระดับควอนไทล์ 0.25		ระดับควอนไทล์ 0.50		ระดับควอนไทล์ 0.75	
	Coefficient	Prob.	Coefficient	Prob.	Coefficient	Prob.
Intercept	3.62207***	0.00047	5.25542***	0.00000	9.14305***	0.00000
INFR	0.22877	0.81955	-0.91933	0.36028	-0.87723	0.38260
GDSG	0.44055	0.66055	0.52133	0.60336	1.32693	0.18775
POPG	-0.0593	0.95284	0.66152	0.50990	2.57888**	0.01146
FDIG	0.8203	0.41416	2.03329**	0.04490	1.80121*	0.07495

หมายเหตุ :***,**,* แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01,0.05,0.1 ตามลำดับ

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้วิธีการถดถอยแบบพหุคูณควอนไทล์ (PanelQuantile Regression) สำหรับแบบจำลอง Fixed Effect ในการศึกษาปัจจัยกำหนดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ณ ระดับอัตราการเจริญเติบโตของทางเศรษฐกิจที่ต่างกันไปซึ่งแทนอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยตัวแปรของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG)

จากผลการวิเคราะห์การประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้วิธีการถดถอยแบบพหุคูณควอนไทล์พบว่าระดับควอนไทล์ที่ 0.25 ไม่มีตัวแปรใดที่ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่ระดับควอนไทล์ 0.50 พบว่ามีเพียงอัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDIG) ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่ออัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDIG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.03329 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และในระดับควอนไทล์ที่ 0.75 มีทั้งอัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรต่อผลิตภัณฑ์

มวลรวมภายในประเทศ (POPG) และอัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDIG) ที่ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของทางเศรษฐกิจในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่ออัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (POPG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.57888 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และอัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDIG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.80121 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาถึงภาพรวมแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยในการศึกษานี้พบว่าจากการศึกษาผลของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่ละประเทศมีจุดเด่นและจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมีทั้งความคล้ายคลึงกัน และมีความแตกต่างกันไป โดยส่วนใหญ่จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม มีเป้าหมายในการยกระดับประเทศ แต่บางประเทศก็มีจุดมุ่งหมายไม่เหมือนประเทศอื่น เช่น ฟิลิปปินส์เน้นเสริมสร้างธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริต ไทยเน้นการพัฒนาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน เป็นต้น พร้อมนี้ประเทศในอาเซียนที่ศึกษาทุกประเทศมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายคลึงกันในการพัฒนาคือเน้นถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

ทั้งนี้ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวของกลุ่มประเทศอาเซียนมีลักษณะนิ่ง (Stationary) หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (order of integration) เท่ากับ ศูนย์ (I(0)) ทั้งจากการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 1 (First Generation Panel Unit Root Tests) ด้วยวิธีของ Levin, Lin and Chu (LLC) และจากการทดสอบความนิ่งของข้อมูลช่วงยาวรุ่นที่ 2 (Second Generation Panel Unit Root Tests) โดยวิธีของ Pesaran ตามลำดับ

จากการประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้การถดถอยแบบพหุคูณพบว่าปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) หรือ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่อัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDIG) ส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPG) ในทิศทางเดียวกัน เฉพาะที่ระดับ ควอนไทล์ 0.5 และ ที่ระดับควอนไทล์ 0.75 ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภศิวิ สุวรรณเกษร (2546) และได้และสอดคล้องกับทฤษฎีของ Adam Smith ซึ่งได้ให้อธิบายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับการเพิ่มของจำนวนประชากร ไว้ว่าการที่มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร จะทำให้ระบบเศรษฐกิจมีความเจริญเติบโตในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นอัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จึงมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

และอัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (POPG) ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDPG) ของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในทิศทางเดียวกันเฉพาะที่ระดับควอนไทล์ที่ 0.75 ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ Marcelo and Mario (2004) พบว่า การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศที่กำลังพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรัตน์ จิตต์ (2554) พบว่า ผลิตภัณฑ์มวล

รวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย

นอกจากนี้การศึกษาในครั้งนี่ยังพบว่าในทุกระดับควอนไทล์ อัตราเงินเฟ้อ (INFR) และอัตราการเจริญเติบโตของอัตราส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDSG) ไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDPPG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ในทิศทางช่วงที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับกลางและระดับสูง รัฐบาลของประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนควรเน้นให้ความสำคัญกับการลงทุนจากต่างประเทศมีความเข้าใจในการกำหนดนโยบายการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ จึงควรให้ความสนใจในการเพิ่มของอัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เนื่องจากเมื่ออัตราการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจะส่งผลทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นนั่นเอง

อีกทั้งจากผลการศึกษาทำให้ทราบว่า อัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นจะส่งผลทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น โดยจะส่งผลกระทบเฉพาะช่วงที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเท่านั้น รัฐบาลของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ควรมีความรู้และความเข้าใจ วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ แผนยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการอัตราเพิ่มของประชากร ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรเน้นพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เนื่องจากการที่มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นมากๆ อย่างมีคุณภาพจะนำไปสู่การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนในระยะยาว

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องด้วยการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงภาพรวมของแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งบางประเทศมีเศรษฐกิจที่คล้ายกัน แต่บางประเทศแตกต่างกันไป ยกตัวอย่าง กรณีระดับรายได้ที่ไม่เหมือนกันมีการถูกจัดอันดับที่แตกต่างกัน เช่น บางประเทศที่มีรายได้ต่ำ บางประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และบางประเทศที่มีรายได้สูง จากข้อจำกัดที่เกิดขึ้นสำหรับการศึกษารายละเอียดต่อไปควรจะมีการวิเคราะห์อย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างละเอียดมากขึ้น โดยอาจจับกลุ่มประเทศที่มีบริบทคล้ายกันมาศึกษา เช่น สมมติกรณีประเทศที่มีระดับรายได้ใกล้เคียงกันอาจจะทำให้ได้ผลใกล้เคียงกัน จะทำให้อธิบายได้ว่าเนื่องด้วยลักษณะข้อมูลที่ใช้เป็นการศึกษาเป็นประเทศในกลุ่มระดับรายได้เดียวกันย่อมมีความสัมพันธ์กันได้ โครงสร้างโดยรวมที่มีลักษณะคล้ายกันอาจทำให้ได้ผลใกล้เคียงกัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมอาเซียน กระทรวงต่างประเทศ.(2558). *วิสัยทัศน์ พันธกิจเป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์*. สืบค้น 28 ธันวาคม 2558, จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/organize/30084-วิสัยทัศน์-พันธกิจ-เป้าประสงค์-และยุทธศาสตร์.html>

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (2558). *DITP ชี้ช่องการค้า สร้างแต้มต่อสู่ ACE*.

- สืบค้น 10 มิถุนายน 2559, จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach/74712/74712.pdf.
ศุภศิวิ สุวรรณเกษร. (2546). *การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียน*. สืบค้น 24 มิถุนายน 2559, จาก <http://repository.nida.ac.th/handle/662723737/212?locale-attribute=en>
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2548). *เศรษฐศาสตร์ (Economics)*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- อภิรัตน์ จิตต์. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Im, K. S., M. H. Pesaran, and Y. Shin. (2003). Testing for Unit Roots in Heterogeneous Panels. *Journal of Econometrics*, 115, 53–74.
- Levin, A., C. F. Lin, and C. Chu. (2002). Unit Root Tests in Panel Data: Asymptotic and Finite-Sample Properties. *Journal of Econometrics*, 108, 1-24.
- Marcelo, Braga N. and Mario Jorge Cardosode M. 2004. *The Determinants of Foreign Direct Investment in Developing Countries*. Available. Retrieved August 15, 2016, from <http://www.anpec.org.br/encontro2004/artigos/B05A621.pdf>